

Safran

– Fulya Codal · 13 Mart 2011

'Yangın yeridir eriyen kalbim
Kalbim benden uzakta
Direniyor
Karanlığa'

...

tekabül etti an
tecrübeyle sabit zaman
ve tüm genellemeler yanlıştı oysa
benimki de dahil tüm direnmeler
ve tümcelerın aklı biraz karışık

güneşe çevirdin ya gözlerini
bilenirken bakışlarım sana

akrep oldum kara bir çukurda
habis ve ifrit bir kuyruk acısıyla
dönüp dönüp zehrimi akıttım ya kendime
öldüm öldüm sonra yine öldüm işte
ama kolay ölmedin sen
doğururken seni binlerce kez içimde

ve sersem bir inat uğruna
heba ettin ya kendini

sen bana ram
sen bana kıyam
sen bana destan
oldun da be adam

bana nereden bulaştırdın
o safran sarısı gözlerini

fulya/mart2011